U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce **V. T. V.**, zastoupeného Mgr. Petrem Volšíkem, advokátem se sídlem Sokolovská 161, Praha 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2007, č. j. 64 Az 70/2006 - 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 2. 3. 2007, č. j. 64 Az 70/2006 - 37, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 28. 6. 2006, č. j. OAM-486/LE-VL02-VL02-2006, kterým byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobce o udělení azylu.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V kasační stížnosti stěžovatel pouze poukázal na to, že uvedl řadu relevantních tvrzení, které ministerstvo, a potažmo i krajský soud, považuje bez dalšího za nevěrohodná, aniž by si k tomu vyžádalo další podklady a důkazy. Nebylo proto možné konstatovat, že by jeho tvrzení byla nevěrohodná. Je tudíž potřebné, aby dokazování bylo doplněno vyžádáním nutných dokladů k prověření skutečností, které v průběhu řízení tvrdil. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2008, č. j. 64 Az 70/2006 - 62 byl zástupce stěžovatele Mgr. Petr Volšík vyzván, aby ve lhůtě do 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že v ní uvede datum doručení napadeného rozsudku krajského soudu a konkrétní skutkové a právní důvody, pro které je

napadán rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2007, č. j. 64 Az 70/2006 - 37. Současně byl stěžovatel, resp. jeho zástupce, poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 1. 2. 2008 a ten na uvedenou výzvu k doplnění kasační stížnosti a odstranění vad podání vůbec nereagoval.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

V řízení o kasační stížnosti je soud zásadně vázán rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), mimo případů v těchto ustanoveních uvedených. Ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. proto ukládá stěžovateli povinnost označit rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvést, z jakých důvodů (skutkových a právních) toto soudní rozhodnutí napadá a považuje jeho výroky za nezákonné. Rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvedení skutkových a právních důvodů pak znamená povinnost stěžovatele tvrdit, že soudní rozhodnutí, nebo jeho část, odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního, a toto tvrzení také odůvodnit. Je proto věcí stěžovatele, aby stanovil meze přezkumu, a to jak kvantitativně (označením jednotlivých výroků, které napadá), tak i kvalitativně (uvedením stížních bodů). Stěžovatel proto musí včas a dostatečně konkrétně popsat důvody, pro které má zato, že napadené rozhodnutí krajského soudu je nezákonné, a uvést stížní body, jimiž konkretizuje svá tvrzení o porušení zákona (musí uvést konkrétní skutkové a právní důvody). Přezkumná činnost Nejvyššího správního soudu je pak ohraničena rámcem takto vymezeným, nejde-li ovšem o vadu, k níž musí přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Nemůže přezkoumávat soudní rozhodnutí nad rámec vymezený stěžovatelem v kasační stížnosti, nahrazovat jeho projev z vlastní iniciativy a sám vyhledávat právní vady napadeného soudního rozhodnutí. Nedostatek stěžovatelova tvrzení, že vydáním napadeného soudního rozhodnutí byl porušen zákon nebo jiný právní předpis, představuje vadu kasační stížnosti, která brání jejímu věcnému vyřízení. I při nejmírnějších požadavcích tudíž musí být z kasační stížnosti poznatelné, v kterých částech a po jakých stránkách má Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí zkoumat. Nepostačí proto, vytýká-li stěžovatel v kasační stížnost obecně, že zákon byl porušen, a nebo, že řízení bylo vadné, aniž by poukazoval na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

V dané věci však stěžovatel v kasační stížnosti pouze namítá, že „uvedl řadu relevantních tvrzení, které žalovaný správní orgán a potažmo krajský soud považují bez dalšího za nevěrohodná, aniž by si k tomu vyžádaly další podklady a důkazy; nebylo proto možné konstatovat, že by jeho tvrzení byla nevěrohodná; je tudíž potřebné, aby dokazování bylo doplněno vyžádáním nutných dokladů k prověření skutečností, které v průběhu řízení tvrdil“. Z kasační stížnosti tak není vůbec zřejmé, jaká relevantní tvrzení považoval krajský soud bez dalšího za nevěrohodná, jaké si měl vyžádat další podklady a důkazy k prověření tvrzení stěžovatele, aby mohla být posouzena věrohodnost skutečnosti, které v průběhu řízení údajně tvrdil, v jakých směrech krajský soud posoudil věc stěžovatele v rozporu s právním řádem, a tedy jakých skutkových či právních

pochybení se tento soud dopustil. Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl žádné konkrétní námitky proti postupu správního orgánu a krajského soudu, kterými by se mohl Nejvyšší správní soud zabývat. Tvrzení stěžovatele proto nejsou stížními body ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Uvedené vady, které brání věcnému projednání kasační stížnosti, neodstranil stěžovatel ani na výzvu krajského soudu, ač byl současně upozorněn na možnost odmítnutí kasační stížnosti, pokud nebudou její vady ve stanovené lhůtě odstraněny.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů proto kasační stížnost odmítl (§ 37 odst. 5 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2008

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně senátu